

[Bindslev.]

har været saa rivende som aldrig før i Kulturens Historie. Og der er et abnormt Forhold til: I 1915 blev der af Københavns Kommunalbestyrelse vedtaget et Forslag paa samme Maade, som det skete nu i Januar, som fremsendtes til Regeringen, men dette Forslag, der maalt med den Tids Alen bragte en Række gode Ændringer, naaede aldrig frem til Rigsdagen. Ikke desto mindre har vi set, at dette Forslag, som aldrig blev til Lov, i Realiteten har været benyttet som administrativt Grundlag for hele den Dispensationsordning, vi i dette Øjeblik lever paa.

Dette er Tilstanden af i Dag. Derfor er en ny Byggelov en Nødvendighed, en bydende Nødvendighed. Vi ønsker den alle, og jeg er paa Linie med de øvrige Ordførere, naar jeg udtaler Haabet om, at det maa lykkes saa snart som muligt at naa frem til en god Byggelov for København.

Om det nye Forslag skal det straks siges til dets Ros og Ære, at det indfører den Elasticitet, som den nugældende Lov savner. Medens den nugældende Lov opererer med en Ensartethed af Gader, skelnes der i det foreliggende Lovforslag mellem Hovedfærdselsaarer, almindelige Færdselsaarer og Sidegader. Medens vi i den nugældende Lov kun har med Beboelseshuse at gøre, skelner det foreliggende Lovforslag mellem Forretningsbygninger og Beboelseshuse, mellem høj og lav Bebyggelse, mellem Huse i tæt bebyggede Kvarterer og Huse i aabne Kvarterer. Endvidere skelnes der mellem Værelser, egnede til Dagophold, Værelser, der skal bruges om Natten, og Lokaler, der er egnede til at være Arbejdslokaler o. s. v.

Om de Regler, der her foreslaas, i alle Enkeltheder er de helt rigtige, skal jeg i Øjeblikket lade ligge, Detailspørgsmaal hører, som jeg allerede har sagt, hjemme i Udvalget. Men lad mig i denne Forbindelse nævne, som det ogsaa er blevet nævnt af en tidligere Taler, at i nær Tilknytning til denne Lov staar en særlig Byggevedtægt, som giver en Række Regler, der ikke er givet i Loven, og som heller ikke i og for sig bør gives i Loven, men som dog danner en Del af en Helhed, som gør, at der ved Lovgivningen bør tages Hensyn til ogsaa, hvorledes Byggevedtægten udarbejdes. Derfor kan jeg i og for sig give det ærede Medlem Hr. J. Chr. Jensen Ret i, at Loven ikke bør træde i Kraft, førend der foreligger en Byggevedtægt, der svarer til den, og det er meget sandsynligt, at der netop paa dette Omraade er en Række kritiske Bemærk-

ninger at gøre. Det gælder om at være varsom netop ved disse Enkeltheders Udformning, idet man paa mange Punkter kan komme til at gribe fejl og gøre Fortidens Fejl om igen, hvad vi her for enhver Pris bør undgaa. Men altsaa, om Reglerne i Enkeltheder er de rigtige, skal jeg ikke komme nærmere ind paa her.

Det samme gælder ogsaa de meget vigtige nye Regler om Byggegrundens Udnyttelse. Princippet er her en stærkere Udnyttelse i Byens Midte og aftagende Mulighed for Udnyttelse ud imod Grænserne, og man opererer her med 4 i Forvejen fastlagte Grundkredse med en fastlagt Gadeplan som Forudsætning for Bebyggelsen og med Gadebredden som Norm for, hvor høj Bebyggelsen kan være, og i øvrigt med en Arealberegning efter særdeles fornuftige Regler. Om Grundkredsene er lagt efter en rigtig Inddeling, kan efter min Mening underkastes nogen Tvivl og bør undergives Overvejelse og Drøftelse i Udvalget. Det er i det hele taget et Spørgsmaal, om man ikke faar lidt for haarde Grænser ved Optrækning af saadanne Grænser, der ikke muliggør en Udligning — hvis jeg tør bruge dette Ord ogsaa i denne Forbindelse. Hovedsagen er — og i dette Princip kan vi give Lovforslaget Medhold —, at det søger at skabe Orden og Plan i Bebyggelsen, det samler tidligere Bestemmelser og gør dem klarere, moderniserer dem, og hele denne Bestræbelse kan vi slaa Følge med helt og fuldt.

Jeg skal i denne Forbindelse nævne en Bestemmelse, som ifølge sin Ordlyd er saare god, men hvis Praktisering i høj Grad afhænger af, hvem der kommer til at praktisere den. Det er Bestemmelsen i § 60 om, at en Bebyggelses Ydre faar den arkitektoniske Form og den Farve, som Gade- og Gaardbilledet kræver, for at der kan opnaas en god Helhedsvirkning. Det er en fuldkommen rigtig og i enhver Henseende god Bestræbelse, som man her har søgt at give Udtryk i Lovsform, men naturligvis afhænger det i høj Grad af, hvordan den administreres. Administreres den med Smag og Kynighed, er den god; sker det modsatte, er den slet.

Efter disse almindelige Bemærkninger skal jeg gaa over til at nævne nogle af de Betæneligheder, vi har. Det har i denne Sammenhæng mindre Interesse, hvor vidt og bredt vi kan give Tilslutning — og det kan vi altsaa gøre paa en Række Omraader —, men det har mere Interesse, hvor vore Betæneligheder ligger. Herom vil jeg for det første sige, at det hidtil har været saaledes, at ingen tidligere Byggelov og intet